

C O L U M N

V a l b o r g s m ä s s o a f t o n

Eind april, als de vogeltjes weer beginnen te zingen, en ik vanat mijn balkonnetje het eerste waterige zonnetje mijn gezicht laat kussen, zie ik mijn Zweedse burens druk bezig in de weer met harken en snoei-scharen. Alles moet netjes voor de zomer en het lijkt alsof het allemaal in een weekend moet gebeuren. Oude bladeren, tot voor kort nog bedekt door een laag sneeuw, worden aan de kant geveegd, bomen worden geknapt, en het is een drukte van jewelste. Ik zit ondertussen in het lentezonnetje en geniet. Mijn tuin is dus een troep. De opbrengst van al deze arbeid wordt op wagentjes of in achterbakken geladen en naar het sportveldje gereden, waar de stapel hout en bladeren langzaam uitgroeit tot een ware berg. Dit is de jaarlijkse *majbrasan*, het meivuur. Vandaar alle drukte. Dit is de tijd van het jaar dat er een wonder geschiedt in dit koude land. Op 30 april, op *Valborgsmässoafton* zie je ineens de wat stille, en in zichzelf gekeerde Zweden op slag veranderen in extroverte feestvierders. De Winterzweden worden Zomerzweden, in een soort collectieve schizofrenie. Dansend rond het vuur dat zienderogen hun ziel opwarmt, zie ik ze langzaam worden omgetoverd. Ineens valt iedereen bij iedereen binnen. Er staat altijd wel haring in de ijskast, en de nieuwe aardappeltjes en aardbeien ontbreken niet. In de talrijke zomerhuisjes heerst een open-huis-policy. Er heerst een *Joie de Vivre* in het land, en iedere schoolklas, ieder bedrijf, zelfs ieder huis, trilt werkelijk in anticipatie van de heerlijke zomermaanden die komen. Het licht keert weer. De zon gaat amper onder. Het is feest. De maanden die volgen zijn zo kostbaar dat er intens genoten moet worden. Het midzomerfeest wordt al veel te gauw weer gevolgd door het Kreeftenfeest. En als de dagen alweer langzaam korter beginnen te worden, eten we nog eenmaal de stinkende traditionele gefermenteerde haring, de *surströmming*, waarna het donker werkelijk met rasse schreden nadert. De dagen korten, de nachten worden weer langer en 's ochtends sta je weer in het donker op. Stilletjes, haast ongemerkt, hangen de Zweden hun zomerjasje weer in de kast, en bereiden zich voor op de lange donkere winter. De Pret is weer voorbij, nu gaan we weer verantwoord en serieus te werk. En ik, ik verlang weer naar *Valborgsmässoafton*.

Lysanne Sizoo